לא מצית אמרת 6 דכתיב ילא תקלל חרש

ואי פאמרת בשלמא לקלל את חבירו

אזהרתיה מהכא דכתיב לא תקלל מחרש

אלא אי אמרת מוציא ש"ש לבמלה

אזהרתיה מהיכא אלמה לא [א] והכתיב 2את

לו (סנה ארץ פון, ד) (ויקרא מ"ו, ג) (סנה דרין סוו], ד) (ויקרא כדן, ה) (משפטים פרשה יען, ד) (דמאי פ"ו מ"ו. (יפ"ע)],

תורה אור השלם

לא תְקַלֵּל חַרשׁ וְלִפְנֵי עוַר
 לא תַתַּן מִבְשׁל וְיָרֵאתָ מַאֱלֹהֶירְּ

אָני יְיִי: אַלּהָיף תִּירָא וְאֹתוֹ 2. אָת יְיִ אֱלֹהֶיף תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וִּבְשְׁמוֹ תִּשְׁבַעֵ: דברים ו יג

דברים ויג 3. מְלַאָתְרְּ וְדִמְעֲרְּ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךְ תִּתֶּן לִי:

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה לא מהלל וכו' בר'

(מ) רשיי דייה כח תקננ וכר בכי מנחם ז'יל הס"ד ולחס"כ מ"ה ואי אמרת בשלמא כר' כלומר דהאי קרא וכר' הוא דאמת אזהרתיה כר' שהכי לא: (ב) ד"ה אלמה לא במעיה הא

מצינו וכו׳ לבטלה והכא כצ"ל:

(ג) ד"ה ההיא אוהרת וכני לאו (ג) ד"ה ההים חוהרת וכוי כחו הס"ד וחח"כ מ"ה משום ר" יוסי כו' לעיל קח מהדר:
 (ד"ה מעשר של זו וכו' וחפי" כי חמר משל זו. נ"ב ולגירסת לחמר משל זו. נ"ב ולגירסת

הגמרת דגרם של זו בזו הוה איפכא כמו שפירשו מוספות

הגמרה דגרם של זו בזו הוה איפכל כמו שפירשו מוספות ורש"י היה גורס של זו לזו הוה השני מעושר כו' ובמשנה גורס הנוסחל שבגמרל בכלון: (ה) ד"ה

מפני שהקדים וכו' כגון מעשר שני שנאמר מלחתך:

הגהות הגר"א

וא] גמ' והכתיב כו'. גירש"י והכתיב אם לא תשמור לעשות כרי הכתיב אם לא תשמור לעשות כרי ההוא. מתיי את עד תעבוד ל"ג: [ב] רש"י ד"ה אלמה. הויא והכא כו'. הגירסא מהופך וכל"ל

שמו לבטלה והכחיב אם עד וגו'.

שמו נכפנה והכתיד חם עד וגרי. ואזהרה הייא והכא עד ה' וגרי ואזהרי כרי: [ב] תוד"ה מלאקד כרי ולא נהירא כרי. וייצ' דלאו דוקא באחד ומאה רק שמדמע אבל קשה על רש"י הא ביכורים אבל קשה על רש"י הא ביכורים

נ"כ מדמע עד א' ומאה:

רבינו גרשום

לא מצית אמרת. דלא תיסגי ליה

במלקות: דהא כתב לא תקלל הרש, אלמא דליתיה אלא בלאו והאי והפלא לחייבו במלקות

אתא: **איכעית אימא.** ודאי מסתבר

דהאי ליראה במקלל את חברו בשם קאי: דבשלמא מקלל את חברו בשם אזהרתיה כו׳: ותיפוק לי׳ מאת ה׳ אלהיך תירא. והיינו אזהרה שלא להוציא שם שמים

לבטלה: ההוא תירא היינו אזהרת

עשה. ואין לוקין עליו: ותניא (בספרי) [במכילתא משפטים פי יט] מלאתך אלו הבכורים. שנוטלין מן המלאה כלומר

בתחלה כשעדיין הכל מלא שלא

ניטל עדיין ממנו כלום: ודמעך זה תרומה. שניטלה מן הדימוע

נמי בספרא (שם) יוקדם בכורים

לתרומה שקרויין ד' שמות בכורים ראשית תרומה ודמע,

בכורים ראשית ונדומה ודמע, בכורים איקרו תרומה דכתיב תרומת ידך אלו הבכורים, ותרומה איקרי דמע. יוקדם תרומה למעשר ראשון שתרומה

קרויה ג' שמות, [ראשית תרומה

, ימטן חרומה ומטשר למטשר שוי

דמע] תרומה ומעשר למעשר שני שאין לו אלא שם אחת בלבד מעשר. ועליהם על כולם כתיב מלאתך ודמעך לא תאחר שלא יאחר המוקדם וכתב לאו

יאחר המוקדם וכתב יאו למלקות: ואמר מעשר של זו תהא בזו הראשונ' מעושרת וכן אם אמר מעשר של זו בזו ושל זו בזו הראשונה מעושרת ולא השניה.

מפני שכשהפריש מן השניה על הראשונה הפריש מז החיוב על

החיוב ואם חוזר עכשיו ומפריש

החייב ולא הויא תרומה: אבל אם אמר כן (כל) מעשרותיהן של אלו

שמות כב כח

ל) וסנהדרין נו.ן, ב) דמאי פ"ז

שינויי נוםחאות

א] אמרת דהא כתיב לא (ש"מ) בן ואי בעית אימא בשלמא (תיבת אמרת נמחק) לקלל איכא אזהרה מלא מהלל חרש אלא מוציא שם לבנולה מהיכא מאח ה' שנמים לבספה מההיכח מחת הי אלהיך מירא ההוא אוהרה עשה, כך הגי' [בס״א]. (ביאור הגי' עי׳ ש"מ) (ש"מ) גן חרש. ל"ח דכתיב ונשים בעמך לה תחור (ש"מ) דו משום דר' יוםי בר חנינה. נ"ה זן נושום דר יוסי בר מומנו. ליים בקלת ס"י קלף משום ר' יוסי בר מנינא אמ' קרא מלאמך ודמעך לא תאחר מלאמך אלו ביכורים וכו', ונר' שזו היא נוסחת רש"י וכר, ונכי שו היק נוסחת כש"י ו"ל שכתב לעיל קם מהדר וכר (ש"מ) של ליל ודמעך זו מרומה ולמרה תורה וכר (יעב"ץ) ון ודמעך זו היא מרומה (ש"מ) זו מדלמר כ" יוסי בכ" מינם אף ממהדים. והס"ד דהאי אחיובא לתוך מנשבע. מוס' (ש"ח) ה] לש"י לחוך מנשבע. מוס' (ש"ח) ה] לש"י לא גרים והמוס' גורסים כן: [ובכ"י אחר של זו בזו ושל זו בזו הראשונה מעושרת מעשרותיהם מעשר כלכלה בחברתה קרא את השס] (ש"מ) ע] קרא שם ואתמר עלה רבי אלעור (ש"מ) י] נ"ל בצה לפי סנעות (ש"מ) ין ל"כ בפרק ד' מיתות בנין אב מהאי בחור וכו' (ח"נ עי"ש ועי' רש"ש) יא] מהאי קרא דכתיב (ש"מ)
יב] ואב"א גרסי׳ לפי׳ ר"י כלומר יבן ומב מו גמטי פטי לי כנותה דהאי קרא ליראה את השם ע"כ למקלל חבירו כו'. (צ"ק) יגן כלומר ודאי מסתברא דהאי קרא (ש"מ) ד] הד"ח (צ"ק) טון שמקלל את חבירו נשס (ש"מ) **טו]** נתמי׳ ולא מלינו כו' להולים שם שמים לבטלה הס"ד. ומה"ד את הי אלהיך תירא שתהא אימתו עליך שלא להוליא שמו לבטלה עליך שלא להוליא שמו לבטלה והכא הזהיר (ש"מ) ען לבטלה הס"ד ואח"כ ד"ה ואותו מעבוד הפ"ד ולחיכ ד"ה ולזמו מעבוד והכל מהיר כו'. (צ"ק) "מן וגומר והכל מהיר כו'. (צ"ק) "ען כ"ל ואהר כ"ל מל מלהר ה"ח"ם ב"ל מלהר ה"ח"ם ב"ל וקלמר (ש"ח) ב"ל וקלמר (ש"ח) ב"ל וקלמר (ש"ח) ב"ל (קלמר (ש"ח) ב"ל (קלמר (ש"ח) ב"ל (קלמר (ש"ח) ב"ל (קלמר מהמעשר על מהמעשר על מהמעשר על כלכלה זו שאני נוטל תרומה מזו לוו (ש"ח) לדן ל"ל טאפריט על כלכלה זו מאידך כלכלה על כלכלה או מאידך כלכלה על בלכלה זו מאידך כלכלה רעל אידך כלכלה לפרים מכלכלה זו רלשונה מעושרת וכר (מיים) לס) כי למכר של זו בזו רשל זו בזו משום דלאחר דאמר של זו בזו רלשונה כר. דאמר של זו בזו רלשונה כר. צ״ק) לו] זו בזר ושל זו בזר משום דאמר של דכמנתר דסתר שנ זו בזו ראשונה (ש"ח) [בכת"י שלפנינו לא מיקן כלום. וע" צ"ח]: כז] וכי הדר אתר (ש"ח) לח] קרא שם שמיחל (ש"מ) כלל והכא (ש"מ) ל] כי כ ממנה (ש"מ) **(א)** ומקדים מעשר ראשון שכחכירתה כו'. (צ"ק) **לג]** וכי היכי וכו׳ הכי נמי מוזהר שלא לעכב מעשר ראשון וב׳ דכתיב וכו׳ (ש"ח) לד] נ״א ומכאן מעשר ראשון לתרומה ומעשר שני לרחשון חע"פ שהוח עובר בל"מ מה שעשה עשוי ח"ל מלאחר ודמעך ללח מחתר משמע דחכולהו ודמעך ללח מחתר משמע דחכולהו כו'. (צ"ק) לה] פרש"י בפירוש החומש לשון דימוע איני ודע מהו וכאן פי׳ מלאתך להכי כו' (ש"מ) לו] דלאחר (צ"ק) לון מכומה מפני שהיא מדמנות נון תרותה מפגי שהית תדמעת ועולה באחד ומאה מפיק (ש"ח) לתן מיי לשון רש"י נמחק (ש"ח) לנון אינו. ס"א אלא לשון חכמים וגם שמא לא קראוהו כך אלא על שם ולמעך (ש"מ) מן שנוהגת בין מב] נ"א תשעה מעשר, מגן מעושרת מתוקנת דמיד. בנ"י אחר מעושרת דמיד שאמר של זו בזו הראשונה ממוקנת נעשה פטור כל"ל והת"ד (ש"מ)

פטות כניית והתית (שינו) מד] כלוס כדאמרינן בקדושין (סב ע"א) מן החיוב על

הא לא מצית אמרת דהבתיב לא תקלל חרש. וכיון דחשכחן חוהרה בח א מיי פ"ג מהלי מרומום במקלל יש לנו להעמיד האי קרא דמלקות במקלל חבירו בשם טפי מלהעמיד במוליא שם שמים לבטלה דלא אשכחנא ביה אזהרה מפורשת: מלאתך זו ביבורים. פרש"י להו להכי קרי מלאה משום לוזדלאלתר

שנתגדשת התבואה ונגמרה מלאכתה הוקבע לביכורים ודמעך זו תרומה ליו (מה) [לפי] שהיא מדמעת ועולה מפיק לה קרא בלשון דימוע לח [לשון רש"י] [ג] ולא נהירא שהרי זה אינו משה ליו אלא מדרבנן וה"ר מפונטויז״א פירש דלכך קרי לתרומה דמע לפי שנוהגת מו בלח וביכורים אינן אלא ביבש שהרי אין מביאין ביכורים אלא מפרי כדאיתא פרק העור והרוטב (חולין דף קכ:) פרי אתה מביא ואי אתה מביא משקה: הין לפניו שתי כלכלות של מבל ואמר מעשר של זו בזו הראשונה

מעושרת. כגון אם בכל כלכלה מאה הן מתוהנים ובדמאי מיירי מדלא קמפריש תרומה ובמסכת דמאי ופ״ו מ"ו) מיתניה: של זו בזו ושל זו בזו הראשונה מעושרתמגו. דמיד שאמר של זו בזו היא מתוקנת ונעשה פטור כי הדר אמר ושל זו בזו נמלא מעשר מן הפטור על החיוב ואינו כלום מהן: מעשרותיהם מעשר כלכלה

חשם. שהרי מתוקנין הן יחד זה בזה ואע"ג דקי"ל כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו הכא מהומו כיון דדעתיה לתקוני תרוייהו הוי כאומר מעשר של ראשונה תהא

ר"א אומר לוקה מפני שהקדים מעשר שני שבה למעשר ראשון שבחבירתה. שהרי מעשר ראשון ושני של ראשונה הוו כאילו הן מופרשים ועדיין מעשר ראשון של שניה טבל בתוכה וארישא האי דאמר מעשר של זו בזו מעושרות וגרסינן בירושלמי "על הראשונה בעשה ועל השניה בלאומו ויש לפרש על הראשונה אם קבע מעשרותיהן בתוכה עובר בעשה שהיה לו להקדים מעשר ראשון לשני והרי קרא שמם בבת אחת מיהו לאו ליכא כיון דלא הקדים שני לראשון ועל השניה בלאו כשתיקן הראשונה בתוכה שהרי הקדים מעשר שני של ראשונה למעשר ראשון של שניה ואית דגרסי איפכא על הראשונה בלאו ועל השניה בעשה וה"פ על רישא של משנה דהיינו כי אמר מעשר של זו בזו עובר בלאו שהרי מקדים מעשר שני לראשון כדפרישית ועל השניה פי׳ על סיפא דמתניתין דהיינו כי אמר מעשרותיהם מעשר כלכלה בחבירתה ליכא לאו אלא עשה שהרי נגת אחת הן: שהקדים מעשר שני שבה למעשר ראשון שבחבירתה. ואף על גב דקרא לא קמיירי אלא מביכורים ותרומה מיהו פירש נמי במעשר ראשון לתרומה ומעשר שני למעשר ראשון מדכתיב ודמעך לא תאחר כל שישנו בכלל דימוע לא תאחר ומפרש טעמא מחן במשניות (תרומות פרק ג מ"ז)

מעשרוסיהם מעשר כלכלה בהבירסה. כלומר אלו שתי המעשרות שאני עחיד להפריש מאלו ב' הכלכלות תהא מעשרותיהם של כל אחת ואחת מעשר הכלכלה בחבירתה כלומר שתיפטר הכלכלה בכלכלה דחבירתה דהיינו של זו בזו ושל זו בזו: קרא ייש את השם. שמיחל ואוכל מיד משתיהן אע"ג דאכתי לא הפריש כלליש. והכא ליכא למימר מן הפטור על החיוב משום דתרוייהו מיתהני בבת אחת ובחדא דיבורא והוי מן החיוב על החיוב: מפני שהקדים מעשר שני שבה למעשר ראשון. דמעיקרא מקמי דאמר של זו בזו קיימא להפריש ממנה מעשר ראשון ומעשר שני והשתא כי ל חוזר ומפריש ממנה מעשר ראשון ומעשר שני בשביל אידך כלכלה נמלא מעשר שני של כלכלה זו קודם למעשר ראשון שהיה עומד להפריש מאידך כלכלה קודם לכן וכן נמי כי אמר של זו בזו ושל זו בזו לא שמקדים מעשר שני שבה לשלמעשר שני שבחבירתה כי האי גוונא נמי ואהכי לוקה משום דמעשר ראשון ומעשר שני חייב אדם להפריש כסדר הזה דכתיב מלאסך ודמעך לא חאחר גם דכי היכי דמוזהר שלא לעכב מלאה לדימוע הכי נמי מוזהר שלא לעכב מעשר ראשון למעשר שני דכחיב ודמעך לא מאחר דכל שישנו בכלל דימוע הרי הוא בבל מאחר כלומר שישנו עליו מורת תרומה הוי בבל מאחר שמפריש מעשר ראשון והדר מעשר שני ואם הקדים מעשר שני למעשר ראשון עובר בבל חאחר. ל"א דרשינן במכילתא" דיוקדמו ביכורים לתרומה משום דביכורים חמירי דאית להו ד' שמות ראשית ומלאה ותרומה וביכורים ותרומה אין לה אלא שלשה שמות ראשית ודמעה ותרומה ויוקדם תרומה למעשר ראשון שאין לו אלא ב׳ שמות כגון מעשר ותרומת מעשר ויוקדם נמי מעשר ראשון דאית ליה ב׳ שמות למעשר שני דאין לו אלא שם אחד כגון מעשר שני ^{להן(ם)} תלמוד לומר מלאתך ודמעך דאכולהו קא משתעי דחמור שבהן לא יאחר אלא מקדים החמור לקל וכי היכי דאמר רבי אלעזר לוקה במקדים מעשר שני למעשר ראשון הכי נמי קאמר במקדים תרומה לבכורים:

לא מקלל חרש. דמשמע בין קללה סתם בין קללה שבשם דקאי לאו עלה וקאתא קרא ליראה את השם [דברים כח] לאשמועינן דלוקה שנאמר והפלא ה' את מכותך [שס]. ע"א לא מלית אמרת דלא יתכפר במלקות גרידתא דודאי מתכפר במלקות לחודיה דהא כתיב לא תקלל חרש

וילפינן בסנהדרין ^{יז} בפרק ארבע מיתות (דף סו.) ג"ש מהאי יאז לאו דכתיב גבי אומללין כגון לא תקלל חרש שהוא גרוע שבכולן וכתיב גבי נשיא ונשיא בעמך לא תאור נשמות כבן וכי היכי דהתם ליכח אלא מלקות גרידתא הכי נמי באומללין סגי ליה במלקות גרידתא ומוקמי ליה התסט במקלל בשם דקא גמר ממקלל אביו דכתיב ביה בנקבו שסף הלכך לא מלית אמרת דלא תיסגי ליה במלקות ולא מפי מורי : (ה) אלא מפי ר' יצחק בר' מנחם ז"ל ואב"אים. כלומר ים דמהאי קרא ליראה את השם למקלל חבירו בשם הוא דאתא שהרי לא מצינו שענש אח"כ הזהיר: ידובשלמה הי המרם. דההוא קרא למקלל חבירו בשם הוא דאתי ואוהרתיה מדכתיב לא תקלל חרש ומיתוקמה במקלל הת הבירו בשם כדפרישית לעיל הלכך כתיב הכא אם לא תשמור לעשות וגו' [דברים כח] כלומר שו שתקלל את חבירך בשם שהחהרת עליו והפלא ה' וגו' דחייב מלקות: אוהרתיה מהיכא. כלומר אשכחן עונש והפלא ה' וגו' אזהרה מנין שהזהיר הכתוב שלא להוליא ש"ש לבטלה: אלמה לא. בתמיה. (ב) שון שלא מצינו שהזהיר שלא להוציא שמו לבטלהים [=] (הויא) והכא הזהיר והתם ענש והפלא ה׳ וגו׳ יתו ואזכרהיש כתיב אם לא תשמור לעשות וגו׳ ואכתי מיתוקס במוליא ש"ש לבטלה: ההיא אוהרת עשה היא. ולאו שמה

בשם שמלינו לו אזהרת לאו דלא תקלל חרש ולא מיתוקמא במוליא שם שמים לבטלה שלא מלינו לו אזהרת לאו ש : לעיל קא מהדר דקאמר רבי יוסי אף המקדים תרומה לביכורים לוקה: אנו ביכורים. ולהכי קרי לביכורים מלאה משום דלאלמר שנחמלאה התבואה ונגמרה מלאכתה כאו הוקבעה לביכורים: זו סרומה. ולפי שהיא מדמעת ועולה באחד ומאה מפיק לה קרא בלשון דימוע כם וקאמר רחמנא ולא תאחר מלאה לדימוע דמעיקרא איבעי ליה לאיתויי מלאה דהיינו ביכורים וכי מאחר לוקה: מעשר של זו בזו. מעשר שאני חייב להפריש מכלכלה זו מהא בכלכלה זו שנוטל אני מזו לזו או שאמר של זו בזו ושל זו בזו יהן שאפריש מכלכלה זו על אידך כלכלה ומאידך כלכלה אפריש על כלכלה זו ראשונה מעושרת אע"ג דלא הפריש לאלתר וכדאמרינן גבי חבית [מעילה כב.] יין שאני עתיד להפריש כו' מיחל ושותה מיד אע"ג דלא הפריש לאלתר מן החבית וכל שכן הכא דמיחל ואוכל מיד הואיל ושני כלים נינהו אבל השניה אינה מעושרת ואפי׳ (ד) יסוכי אמר משל זו יוו לזו ושל זו לזו משום דלאלתר דאמר של זו לזו ראשונה תהא מעשר על השניה לאלתר איפטרה לה שניה לגמרי וכי כיו אמר של זו של שניה תהא מעשר על הראשונה אין בדבריו כלום משום דכבר איפטרה לה שניה בכלכלה ראשונה ואין תורמין מן הפטור על החיוב: ואם אמר

אתר כן כך מקשרותיהן של אל. מאר כן כך מקשרותיהן של אל. אתר כן כל מקשרותיהן קרא את השם הריי הן שנותן שיניתן בד כל אחת שתהא מעשר על חברתה הואיל ובבת אחת חלקנו (נוקנו) מפניית מעשר בלבלה ב"א ש"נית ארישא קאי אע"ג דאמרינן הראשונה מעושרת לוקה מפניית מעשר שני שבה קודם שיפריש מעשר ראשון של חברתה ואסור שני שופריש מעשר שני שבה קודם שיפריש מעשר ראשון דהא אמרינן לעיל דלא תאחר (קא") על כולם. אם כן קשיא קמייתא הא דאמרן משום ר' יוסי ב"ר חנינא דאמרו אף המקד" תרומה לבכורים:

ואי בעית אימא בשלמא (תיבת אמרת נמחק) לקלל איכא אזהרה מלא תקלל חרש אלא מוציא שם שמים לבשלה מהיכא מאת ה' אלהדך תירא ההוא אוהרת עשה. כך הניי [בס"א]. הדים כלומר לעולם לא חימא משום ראוהרת מקלל עדיפא אלא בלשון אחר נתרץ דליכא לאוקמא כלל במוציא שם שמים לבטלה דלית ביה אזהרה כלל דאוהרת עשה לאו אזהרה, ויש הפרש דללישנא קמא דהיכא דאיכא מעשה לוקין מאזהרת עשה וללישנא בתרא אין לוקין, וא״ת לילף אזהרה במוציא שם שמים לבטלה מאם לא תשמור דקיייל [עירובין צ"י.] כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לאו, וי"ל דודאי השמר שהוא בלשון צווי כמו השמר בנגע צדעת הוי לאו אבל הכא ה״ק אם לא דקיימי מה שנאמר אם לא תשמור כו׳ במקלל וכו׳ וקאי על ענין אחר והפלא ומ״מ מהכא לא נפיק לאו. זהו

תאנים מאועשרה מן השניה יהיו מעשר ראשון על הראשונה ואומר נמי משמעשר שני כל המחה של רחשונה בחבירתה קרא

אפמורא בשניה חוץ מי׳ שישארו טבל בראשונה לתקן השניה וחל המעשר של זו בזו ושל זו בזו: ואתמר עלה

ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד ההוא יאזהרת עשה הוא: משום רבי יוםי בר' חנינא חאמרו אף המקדים תרומה לביכורים מאי מעמא

דרבי יוםי ברבי חנינא אמר קרא ³מלאתך ודמעך לא תאחר מלאה אלו ביכורים יו ודמער ם אלו תרומה ואמרה לא תאחר איתמר

הקדים תרומה לביכורים ר"א ור' יוסי ברבי תסתיים דר' יוםי בר' חנינא הוא דאמר לוקה שתי כלכלות של מבל ואמר מעשר של זו בזו

חנינא חד אמר לוקה וחד אמר אינו לוקה מדאמר ר' יוםי בר' חנינא אף יו המקדים תרומה לביכורים (לוקה) אדרבה תסתיים דר' אלעזר הוא דאמר לוקה דתנן י'חיו בלפניו

הראשונה מעושרת של זו בזו ושל זו בזו

הראשונה מעושרת והשניה אינה מעושרת מעשרותיהם מעשר כלכלה

בחבירתה קרא מאת השם ואתמר רבי אלעזר אמר לוקה מפני שהקדים מעשר שני שבה למעשר ראשון שבחבירתה תסתיים

אלא ר' יוםי בר' חנינא דאמר אינו לוקה

לימא קשיא דר' יוסי בר' חנינא אדר' יוםי ברבי חגינא לא רבי יוםי ברבי חגינא

אזהרה והלכך מיתוקם ליראה את השם הנכבד במקלל את חבירו

הפטור פירותיו טבלים הס"ד (ש"ם) מה] דכיון דעתיה (צ"ק) מון ל"ל כיון דעתיד למיקוני (יעב"ף מז] (נמי בלאו ל"ק], מה] ע"ר כש"י שבת קכ"ו ע"ב ד"ה שהקדימו (נ" קה")

. לשון תוס׳: ההוא אזהרת עשה הוא. וכל אזהרת עשה אין לוקין עליה: מעשר של זו בוו הראשוגה מעושרת. ע׳ בהשמטות בסוף מספן חופי? הוא אחות ועשה הוא וכל אחדת משה אין לוקין עליה: מקשר אי הדו הוא אחות מעשה הא ביו ביומשמחה בטוף. המספת המסף "ר"ה מפני ב"ר בורשמחה ולוקה משם המסף "ר"ה מפני מעשה ומעשה ביומר לאתך ודמעך לא תאחר דמשמע כל מי ששמו דימוע לא תאחרנו דהיינו מעשר ראשון שבו תרומת מעשר ומעשה ב"אין בו דימוע, ותרומה גדולה היינו טעמא דקודמת למעשר ראשון דהכי ירשי במכילתא (משפטים יטן יוקדם דבר שיש לו שני שמות: תום" ד"ה חורומה גדולה היינו טעמא דקודמת למעשר ראשון בהשמטות בטוף המסכה: חול "ד"ה ואתפר עלה ובו' ועדיין מעשר ראשון של שנה משור מסוף המסכה: מי בהשמטות בטוף המסכת: